

Zánkai Hírmondó

Önkormányzati lap

2.szám

Zánka, 1992. január

TÖMÖREN A HELYI ADÓKRÓL

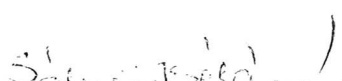
Az Önkormányzat a helyi adókról közérthetően és a lényegyet megragadva a következő tájékoztatást adja:

A bevezetett helyi adók 1992. január 1-től léptek hatályba.

- 1./ Akiknek Zánka közigazgatási területén családi házuk, lakásuk, bérlakásuk vagy építési telkük van évi 3.000 Ft helyi adót kötelesek fizetni Kommunális adó címén. Természetesen, ha valakinek két családi háza vagy két telke van, annak mindegyik tulajdona után külön-külön kell a 3.000 Ft-ot megfizetni.
- 2./ Akiknek nyaralója vagy nyaralásra alkalmas zártkerti építménye van, azok a hasznos alapterület után m²-enként, évente:
 - 150 Ft-ot kötelesek fizetni az I. övezetben (a Balaton és az Óvoda utca, Orvosi rendelő és Horogi Séd által határolt területen)
 - 120 Ft-ot a II. övezetben (az Óvoda utca, Orvosi rendelő és Horogi Séd feletti a faluban lévő területen)
 - 60 Ft-ot a III. övezetben (zártkertekben)Garázsok és csónaktárolók után nem kell adót fizetni, sem az állandó lakosoknak, sem a nyaralótulajdonosoknak.
- 3./ Aki nyaraltat, illetve a szobakiadók, valamint vállalati üdülők is kötelesek arról gondoskodni, hogy személyenként és naponként 50 Ft az Önkormányzathoz befizetést nyerjen. (A részletezés a rendeletben olvasható, melyet szintén a helyi újságban is közzéteszünk.)
- 4./ A vállalati üdülőknél, üzleteknél, üzemeknél és egyéb hasonló építményeknél a tulajdonos, illetve a bérlő m²-enként évente 200 Ft-ot köteles fizetni.
- 5./ Az a vállalkozó aki egész éven át működik, nettó jövedelmének 3 ezrelékét helyi iparűzési adó címén köteles az önkormányzatnak befizetni. Az pedig, aki csak ideiglenes jelleggel, szezonálisan tevékenykedik, naponként 300 Ft-ot köteles befizetni.

Kérjük a lakosságot, hogy a helyi adókról szóló rendeleteinket részletesen tanulmányozzák át és adófizetési kötelezettségüknek maradéktalanul tegyenek eleget.

Dr. Szabó Dezső
polgármester

Solyom Béláné
körjegyző

Gondolatok, gondolataimról...

Ez a világ annyira tele van az emberiség kincseivel, hogy azt kell hinnem; a zene minden ember szívügye.

A zene sokféle lehet: kifejező, közlékeny, megindító és ihletett, de ritkán véletlenszerű, még akkor sem, ha a tenger szünni nem akaró moráját vagy a madár dalát idézi. Az újszülött sírása éppúgy igazi zenei hang, mint a harkály kopácsolásának staccatója, a mennydörgés robaja, a szél susogása a búzaföldön, a galamb turbékolása, a bab, borsó zörgése, a fém csengése. Ezekben a nagyon természetes hangokban szinte mindent megtalálunk, amiből az ember zenéje megszületett. Ezekből építettük, szerkesztettük, ezekből építjük és szerkesztjük ma is a zenei nyelveket, legfinomabb legkörmönfontabb monodikus, melódikus, és ritmikai szöveteket, például az évezredek előtt Indiában kialakult muzsikát éppúgy, mint azokat a roppant bonyolult harmóniákat, amelyek nemrég születtek Nyugat-Európában.

A maga teljességében szinte pogány dolognak tűnik, hogy valaki minden szempontból összhangban legyen önmagával, környezetével, a muzsikával, amit játszik, és azokkal, akik hallgatják. Tobzódunk érzékeinkben, mint ahogy tobzódunk elménk erejében is. Ma azonban érzékeinkkel kénye-kedve szerint bánik az üzleti szellemű társadalom, amely minden sóvárgásunkat egyszerűen étvágnak tekinti: él és visszaél vele a profit érdekében.

Miként teszünk különbséget a zenében és az életben igaz és hamis, szép és csúf között? Alighanem úgy, hogy elménk és szívünk, együttérzésünk és érzékeink növekvő erejében felismerjük a mindig megújuló tudatosságot. Ha mindez azt jelenti, hogy közösséget találtunk önmagunkkal, embertársainkkal és a természettel, ha sem a derű, sem az indulat nem idegen tőlünk, tudunk gondolkodni, és cselekedni, és sem embertársainkkal szemben nincsenek előítéleteink, akkor megismerjük az igazságot. A tudomány világunk objektív, mérhető jelenségeit vizsgálja, a művészet az emberről, az életről beszél.

Beethoven Eroicájának hallatán, egy Rembrandt-arckép láttán, egy Shakespeare-szonett ritmusán és értelmén keresztül közvetlenül az alkotók igazságával és szellemével kerültünk kapcsolatba. Így tehát az igazságra hagyatkozhatunk, akár a tudomány, akár a művészet igazságáról legyen szó. Ugyanakkor védelmeznünk kell sáncainkat a hamis, az önhit, a hatásvadászó, a kommerciális ellen, és ez a közdelem sohasem lehet lanyhább, mint ha az ördög, örökös kísértő ellen harcolnánk.

A civilizáció, akárcsak az élet szerencsére sohasem egyenes mentén fejlődik, hanem jobbra balra leng, mint az inga, vagy elliptikus pályán mozog akár egy bolygó. Csak akkor tudhatjuk meg, hol a középpont, ha kikutatjuk a szélsőségeket.

Az érzelmek ciklusa ugyanolyan létfontosságú, mint a változatos táplálkozás. Szükségünk van a miénkkel szöges ellentétben álló nézetekre, próbára tesszük magunkat, erőt merítünk a kockázatból, nem lehetünk meg ellenlábaink nélkül, mint ahogy az édesnek szüksége van a savanyúra.

Ami engem illet "mérsékelt fanatikus" szeretnék lenni - más szóval: olyan ember szeretnék lenni, akiben van erő és szenvedély, elkötelezettség és akarat és mindezt fel tudja mutatni valaminek a védelmére. Ez a valami pedig nem egy dogma, amely ragaszkodik hozzá, hogy mindent megsemmisítsen, ami nem illik mesterkélt frázisaiba, hanem annak lehetősége, hogy bátorítsuk a konstruktív eszmecserét a legváltozatosabb véleményeket és irányzatokat képviselő emberek között. És nem remélek mást, talán csak annyit, hogy kiszűröm azokat a szélsőségeket, amelyek felborítják az egyensúlyt. Ez sohasem sikerül tökéletesen. Az ember csak akkor találhatja meg belső egyensúlyát, ha beletörődik, hogy korlátai vannak. Ám a hitét sohasem szabad elvesztenie, és azt az érzést sem, hogy egy magasabb cél szolgálatában áll, a tágabb valóság része, mint amit valaha is felérhet ésszel.

A hit, a remény, a szeretet rokon érzés, az a zene amit vallásosnak mondunk áldozati jellegű, következőkép sok vonása közös a szeretettel, az odaadással. A zenében egyesülnek ezek az érzések; valójában ez a zene legalapvetőbb tulajdonsága és legősibb funkciója.

"Egy porszem világot jelent

S egy szál vadvirág az eget,

Fogd föl tenyeredben a végtelent

S egy percben élj évezredet." (William Blake: Az ártatlanság jövődölései)

Vecsey Györgyi

Vecsey Györgyi

Művelődési Ház igazgató

ZÁNKA KÖZSÉG MŰVELŐDÉSI HÁZ NYITVATARTÁSA

hétfő:	14.00 - 22,00	
kedd:	10.00 - 12,00	15,00 - 21,00
szerda:	szünnap	
csütörtök:	14,00 - 21,00	
péntek:	14,00 - 22,00	
szombat:	10,00 - 12,00	16,00 - 21,00
vasárnap:	10.00 - 12,00	

1992. január és február havi programok

január 17. (péntek) 18,30 órai kezdettel

Kávéházi est

Fiaker és Omnibusz címmel

Műsoron:

"Éjjel az omnibusz tetején ..."

"Jöjjön ki Óbudára..."

"János legyen ..." stb.

Korabeli slágerek és

Gábor Andor kabaré tréfái

Szereplők:

Csiszár József harmónika

Horváth Győző hegedű

Tóth János István gitár

Horváth Árpád színművész

február 8. szombat 20.00 órától

B á l

játszik: Lux 73 zenekar

A nyugdíjasokról sem elfeledkezve...

Az Önkormányzat az alábbi határozatot hozta:

K I V O N A T

Készült Zánka község Önkormányzatának 1991. december 20-án, 7,00 órai kezdettel megtartott rendkívüli ülésének jegyzőkönyvéből:

213/1991. sz. Z.Önk. H A T Á R O Z A T :

Zánka község Önkormányzata Zánka Művelődési Házban tartandó előadásokra - amelyeken hivatásos előadók lépnek fel - a nyugdíjasok számára a belépőjegy árából 50% kedvezményt biztosít.

Utasítja a körjegyzőt a döntésről tájékoztassa a Művelődési Ház igazgatót.

kmft.

Dr.Szabó Dezső sk.
polgármester

Sólyom Béláné sk.
körjegyző

Szerkeszti a Polgármesteri Hivatal Zánka, Fő u.29. Felelős szerkesztő: **Sólyom Béláné** körjegyző
Szerkesztő: **Vecsey Györgyike**. Felelős kiadó: **dr. Szabó Dezső** polgármester
Telefon: 48-000

Készült: A Polgármesteri Hivatal házi sokszorosító üzemében. 8251, Zánka, Főu.29